

Ændringsforslag Nr. 1, § 1, saaledes ændret, Ændringsforslagene Nr. 2 og 3, § 2, saaledes ændret, §§ 3 og 4 samt Lovforslagets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Adgang for Biskopper til Fritagelse i visse Tilfælde for at føre Tilsyn med en Menighed og dennes Præster.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 201).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Kirkeministeren (Frede Nielsen): Jeg har den Ære for dette høje Ting at forelægge Forslag til Lov om Adgang for Biskopper til Fritagelse i visse Tilfælde for at føre Tilsyn med en Menighed og dennes Præster.

Ærede Medlemmer ved formentlig, hvordan Sagen har udviklet sig. Da Lov om Kvinders Adgang til at blive Præster var blevet vedtaget den 4. Juni i Fjor, fandt min Forgænger som Kirkeminister og Ministeriet det rigtigt, naar der nu skulde skabes praktiske Muligheder for at aabne denne Adgang for Kvinder til at blive Præster, at udarbejde et Lovforslag herom. Der havde været Tanker fremme om, at Spørgsmaalet kunde løses ved Udstedelse af en kgl. Anordning, saadan som det var antydnet i Loven af 1922. Man fandt imidlertid, at det vilde sprænge en kgl. Anordnings Rammer, og at det vilde være rigtigst at gaa til Rigsdagen med et hertil sigtende Lovforslag.

Det kan siges, at det Lovforslag, som var udarbejdet og blev forelagt i Folketinget, var en Udbygning af og en Erstatning for den § 6, som findes i Bispeloven af 1922. Lovforslaget videreførte helt Tanken om Menighedens Ret til at løse Stiftsbaand. Man havde altsaa denne Ret, men Loven af 1922 tog ikke Hensyn til f. Eks. Ledighed i Embedet o. lign. Den dækkede ikke de to Tilfælde, som siden var blevet aktuelle. Nu havde man formet Lovforslaget saaledes, at det kom til at dække begge disse aktuelle Tilfælde.

Lovforslaget blev meget vel modtaget i Folketinget; det gik i Udvalg, hvor der saa dukkede en ny Plan op, en Plan, der saa at sige vender det hele om, saa at der i Stedet for, at der taltes om Menighedernes Ret til at løse Stiftsbaand, nu blev Tale om Biskoppernes Ret til at frigøre sig for

Tilsyn med en eller anden Menighed. Det nu foreliggende Lovforslag lader § 6 om Stiftsbaandsløsning staa.

Jeg behøver næppe at gennemgaa Lovforslaget i dets Enkeltheder. Dets § 1 gaar, som ærede Medlemmer vil have set, ud paa, at naar Kirkeministeriet fra en Biskop modtager Meddelelse om, at han af særlige Grunde ikke finder at kunne føre Tilsyn med en Sognemenighed, Valgmenighed eller med den kirkelige Betjening ved Hospitaler, Fængsler, Stiftelser el. lign., kan Kirkeministeriet meddele ham Fritagelse for at føre dette Tilsyn. Man vil lægge Mærke til, at denne Paragraf er formet saadan, at den ikke alene dækker Tilfældet fra Lolland-Falster, men ogsaa Ruth Vermehrens Tilfælde her i København.

Der staaar endvidere i § 2, at Kirkeministeriet da foranlediger, at det nævnte Tilsyn overtages af en anden af Rigets Biskopper, som maatte være villig dertil. Hvis der ikke skulde findes en saadan, overdrager Ministeriet Tilsynet til en anden dertil villig gejstlig, som har Embede inden for Folkekirken. Det er altsaa Tilsynet, det her drejer sig om.

§ 3 tager Sigte paa det Tilfælde, at der skulde være Tale om Nybesættelse af en Præstestilling, og bestemmer, at det tilkommer den Biskop, der overtager Tilsynet, at meddele den til Stillingen udnævnte eller stadfæstede Kollats, eventuelt efter foretagne Ordination. Jeg gør udtrykkelig, for at ingen Forveksling skal ske, opmærksom paa, at § 2 taler om Tilsynet, medens § 3 handler om Kollats og Ordination.

De øvrige Paragraffer er de nærmere, mere detaljerede Bestemmelser, som er nødvendige i denne Forbindelse.

Dette saaledes helt omarbejdede Forslag blev enstemmigt vedtaget i Folketinget. Jeg havde før den Tid haft en Forhandling med Biskopperne for at give dem Mulighed for nu, da Lovforslaget drejede sig om dem personligt, at udtale sig, og Biskopperne staaar enige bagved dette Lovforslag. Jeg tror, jeg tør sige, at Lovforslaget, som det nu foreligger, fjerner de foreliggende Vanskeligheder. Jeg haaber, at ogsaa dette høje Ting vil modtage Lovforslaget velvilligt, saa at det hurtigt kan blive ophøjet til Lov.

H. P. Johansen: Det synes unægteligt at være noget besværligt at naa til en Ordning, der giver Kvinder Mulighed for paa lige Vilkaar med Mænd at blive beskikket til Præster i den danske Folkekirke. Med en lille Omskrivning af et gammelt